

unesenivangole.socializmus.sk

Ovšem po obědě dostáváme důrazný příkaz, že se máme všichni „slušně obléci“ a potom vyjít na ulici před naše domy. Přichází nás pozdravit sám velký, tříhvězdičkový generál a šéf tohoto protivládního hnutí, pan Dr. Jonas Malheiro Savimbi. Jeho, na zdejší poměry velmi početná ochranka, běhá okolo něho jako splašená. Přitom ale nikdo z nás, tedy jak já pevně doufám, nemá v úmyslu udělat něco vyloženě nepředloženého, čeho by se později muselo litovat. Oni jsou ale bdělí a jejich samopaly jsou připraveny ochránit nejvyššího velitele. Nejzajímavější ze všeho jsou na nich ty jejich dlouhé bílé rukavice. Generál Savimbi se s každým z nás osobně pozdraví podáním ruky a běžným portugalským pozdravem: „Boa tarde!“ Občas k tomu prohodí krátké a společenské: „Como está?“. Je to zkrátka velký rutinér. Potom se ještě na malou chvíli sešel v nedalekém jango se všemi čtyřmi zástupci naší skupiny, tedy s Marií, Emilem, Daliborem a Peterem. Oznámil jim prý to, jaké kroky budou ještě učiněny pro naše propuštění. Hovořil samozřejmě také o údajném zájmu naší vlády o náš osud, i o všech opatřeních, která prý zatím v náš prospěch vykonala. Asi tak za dva týdny by sem měla přijet skupina pracovníků Mezinárodního červeného kříže, která vyšetří náš zdravotní stav a definitivně si nás převezme. Prohlásil prý také, že budeme propuštěni všichni naráz.